



**Uttalelser om merverdiavgift/investeringsavgift**

I denne melding er gjengitt uttalelser vedrørende:

1. Frivillig registrert utleier av bygning eller anlegg til bruk i industri og bergverk (forskrifter nr. 80) skal svare merverdiavgift av leie for bygg oppført før forskriftenes ikrafttreden. 2. Det skal svares merverdiavgift av varer og tjenester når brukte lastebilchassier ombygges/påbygges før salg. 3. Dyrking av sopp anses ikke som produksjon av varer etter forskriftene om lavere sats investeringsavgift (nr. 76). 4. Fiskeoppdrett anses ikke som fabrikkmessig produksjon av varer etter forskrift nr. 76. 5. Pensjonat delvis fritatt for investeringsavgift ved miljøverninvestering. 6. Transport av krav på tilbakebetaling av merverdiavgift – det er først ved utløpet av terminen det er oppstått et krav. 7. Næringsdrivende med virksomhet i leide lokaler kan fradragføre inngående merverdiavgift av vann- og kloakkavgift når kommunen sender virksomheten egen faktura. 8. Finansieringsselskaper skal svare merverdiavgift ved salg av varer tatt tilbake ved utleveringsforretning etter lov om kjøp på avbetaling når salget av varene kan sies å skje i omsetningsvirksomhet. 9. Det er ikke fradragsrett for inngående avgift på gjenstander utenfor det ordinære vareutvalg når disse deles ut gratis ved kjøp av bestemte varekvanta. 10. Fylkeskattesjefen kan ved forhåndsregistrering for inntil 2 år treffe vedtak om tilbakegående avgiftsoppgjør for inntil to år før registreringen.

Innhold	Side	Side
1. Forskrifter om frivillig registrering av utleier av bygning eller anlegg til bruk i industri og bergverk (nr. 80) §§ 1 og 2. Bygg oppført før forskriftenes ikrafttreden. . . . .	1	
2. Forskrifter om avgrensing av fritaket for merverdiavgift for brukte kjøretøyer etter merverdiavgiftsloven § 16, første ledd nr. 10 (nr. 78) § 4 nr. 1. Ombygging/påbygging av lastevogner. . . . .	2	
3. Forskrifter om lavere investeringsavgift på driftsmidler i industri og bergverk (nr. 76) § 2 (jfr. nå forskrifter nr. 81). Dyrking av sopp. . . . .	2	
4. Forskrifter om lavere investeringsavgift på driftsmidler i industri og bergverk (nr. 76) § 5, første ledd nr. 1 a, jfr. § 2 (jfr. nå forskrifter nr. 81). Fiskeoppdrett. . . . .	3	
		5. Forskrifter om fritak for investeringsavgift på miljøverninvesteringer (nr. 66) § 3 b. Pensjonats bygging av renseanlegg. . . . .
		6. Merverdiavgiftsloven § 24. Transport av fordringer vedrørende merverdiavgift. . . . .
		7. Merverdiavgiftsloven § 2, annet ledd nr. 4. Levering av vann til registrert næringsdrivende som driver virksomhet i leide lokaler. . . . .
		8. Merverdiavgiftsloven §§ 27 og 28, jfr. §§ 10 og 13, begges første ledd. Finansieringsselskapers omsetning av gjenstander tatt tilbake ved utleveringsforretning etter lov om kjøp på avbetaling . . . . .
		9. Merverdiavgiftsloven § 14, annet ledd nr. 4, jfr. § 22, første ledd nr. 3. Utdeling av gjenstander utenfor det ordinære vareutvalg ved kjøp av bestemte varekvanta. . . . .
		10. Merverdiavgiftsloven § 28. Forhåndsregistrering og tilbakegående avgiftsoppgjør. . . . .
<b>1. Forskrifter om frivillig registrering av utleier av bygning eller anlegg til bruk i industri og bergverk (nr. 80) §§ 1 og 2. Bygg oppført før forskriftenes ikrafttreden.</b>		industri eller bergverk registreres i avgiftsmantallet for <i>denne</i> utleievirksomhet på vilkår som nevnt i forskriften.

Skattedirektoratet uttalte i brev av 8. mai 1979 og 26. juni 1979 til en fylkesskattesjef bl.a.:

”X A/S, som er et offentlig selskap, driver utleie av bygninger til industri og er frivillig registrert for denne virksomhet i henhold til merverdiavgiftslovens § 28 a, jfr. § 1 i Finansdepartementets forskrifter av 14. november 1978.

Det reises spørsmål om det skal svares merverdiavgift av leien som betales for bygninger oppført før nevnte forskrifts ikrafttreden (1/1-79).

Etter forskriftens § 1 kan offentlig selskap som *oppfører* bygning eller anlegg for utleie til

I brev av 29. mai 1979 til Skattedirektoratet uttalte Finansdepartementet at det var departementets forutsetning at forskriftens §§ 1 og 2 skulle ses i sammenheng og at også tidligere oppførte bygg skal gå inn under frivillige registrering. Formuleringen ”som oppfører bygning eller anlegg” gir uttrykk for at utleie av bygg som er ervervet på annen måte enn ved oppføring, ikke kan registreres.

Frivillig registrert utleier skal således svare merverdiavgift av leien også for bygg/anlegg oppført før forskriftens ikrafttreden. Det foreligger derimot ikke fradragsrett for avgift av oppføringskostnadene i disse tilfellene.”

Bu-318

2. **Forskrifter om avgrensning av fritaket for merverdiavgift for brukte kjøretøyer etter merverdiavgiftsloven § 16, første ledd nr. 10 (nr. 78) § 4 nr. 1. Ombygging/påbygging av lastevogner.**

Skattedirektoratet uttalte i brev av 5. juli 1979 til et revisjonskontor:

”De reiser på vegne av noen av Deres klienter som er forhandlere av lastevogner følgende spørsmål:

”Klientene har en rekke brukte lastebilchassiser på lager. En del av disse har tidligere vært benyttet som trekkvogner for semitrailere. Dette må anses som uselgelig materiell.

De spørsmål vi ber Skattedirektoratet avklare er:

1. Kan klientene regne med avgiftsfritak hvis de *før salg* setter disse vogner i salgbar stand, dvs. fjerner trekkvognutstyret og forsyner chassiene med lasteplan og eventuelt lasteutstyr?
2. De nyeste akseltrykkbestemmelser går i retning av større vogner med øket lastekapasitet. Kan klientene påregne avgiftsfritak hvis de *før salg* ombygger et toakslet chassis til treakslet og endrer lasteutstyret svarende til utbyggingen?
3. På grunn av de nye løyvebestemmelsene er det i dag så godt som håpløst å omsette enkelte vogntyper slik som vogner med frysenskap eller andre vogner med kapasitet 40 m<sup>3</sup> eller mer. Kan klienten regne med avgiftsfritak for ombygging til vanlig lastevogn *før salg*? Også her med ordinært lasteutstyr. Det er en forutsetning at vognene settes i slik stand at de kan registreres.”

Etter § 2 nr. 1 og § 3 nr. 2 i forskriftene om avgrensning av fritaket for merverdiavgift for brukte kjøretøyer etter merverdiavgiftslovens § 16, første ledd nr. 10 gjelder avgiftsfritaket foruten det brukte kjøretøy slik det er tatt inn med utstyr, påbygg m.v., utstyr og påbygg som monteres på eller innstalleres i kjøretøyet i den utstrekning det er påbudt i kjøretøyforskriftene eller er nødvendig for å bringe kjøretøyet i vanlig stand og til de spesifikasjoner som er vanlige for vedkommende type, merke og årsmodell, forutsatt at det ikke svares *særskilt* vederlag for varene og arbeidsytelsene. Etter § 4 gjelder ikke avgiftsfritaket for utstyr som monteres på eller installeres i brukte kjøretøyer, eller arbeid som utføres på kjøretøyene, utover det som følger av §§ 2 og 3. Etter § 4 nr. 1 skal det betales merverdiavgift av varer og tjenester i forbindelse med ombygging eller påbygging av kjøretøyet (f.eks. skifte til annet slags påbygg).

En antar etter dette at det skal svares merverdiavgift av varer og tjenester i tilfelle som nevnt både under pkt. 1, 2 og 3.”

Ak-402

3. **Forskrifter om lavere investeringsavgift på driftsmidler i industri og bergverk (nr. 81) § 2. Dyrking av sopp.**

Finansdepartementet uttalte i brev av 10. juli 1979 til Skattedirektoratet bl.a.:

”X A/S dyrker sopp i en nyoppført plastbetongbygning på ca. 3 000 m<sup>2</sup> i en etasje. I den spesialtilmålte og maskinelt blandete kompostmassen som er beskrevet i revisjonsselskapets brev av 27. april d.å., iblandes bestemte mengder soppmycelium som er importert fra Danmark. Den ferdige kompostmassen blir fordelt i tykkelse på 8 – 10 cm på transportable ”senger” som plasseres i sterile vekstrom. I vekstømmene tilføres damp og luft i bestemte mengder og temperaturen holdes innenfor foreskrevne rammer. Plukking av soppen foregår maskinelt. En kompostblanding iblandet soppmycelium kan gi adskillige avlinger med sjampinjong, men ut ifra lønnsomhetskriterier benyttes en slik blanding kun til 4 avlinger som tar ca. 50 dager. Når den fjerde høsting er foretatt, skiftes kompostblandingen ut, vekstømmene vaskes og steriliseres og ny kompost iblandet soppmycelium bringes inn. Den beskrevne virksomhet foregår på det nærmeste helautomatisk. Bedriften foretar i dag ikke selv pakking og emballering av soppen, men tar med tiden sikte på å gjøre dette selv i en viss utstrekning.

Finansdepartementet antar i likhet med Skattedirektoratet at dyrking av sopp ikke kan anses som produksjon av varer etter § 2 i departementets forskrifter om lavere investeringsavgift på driftsmidler i industri og bergverk. For at produksjon av varer kan anses å foreligge i relasjon til disse forskrifter, må det foregå fremstilling av varer fra råstoff og/eller halvfabrikata. Slik produksjon antas ikke å foreligge der det ferdige produkt er et resultat av naturens egen livsprosess, f.eks. ved at soppmycelium tilføres næring og vokser opp til ferdig sopp. En finner etter dette at den virksomhet X A/S driver med dyrking av sjampinjong ikke kommer inn under de nevnte forskrifter.

Departementet finner videre at dyrking av sopp, slik denne dyrking foregår i det aktuelle tilfelle, ikke kommer inn under Finansdepartementets forskrifter av 5. oktober 1970 om levering av årsoppgave og om avgiftsfrie uttak i jordbruk med binæringer og skogbruk § 1, jfr. § 5. Virksomheten kommer av denne grunn heller ikke inn under departementets

forskrifter av 28. oktober 1969 om avgrensning av området for investeringsavgift i jordbruk med binæringer og skogbruk.

Investeringsavgiftsplikten for X A/S vil etter dette reguleres av investeringsavgiftslovens alminnelige regler og Finansdepartementets forskrifter av 19. november 1969 om avgrensning av området for investeringsavgift for næringsdrivende som er investeringsavgiftspliktige etter merverdiavgiftsloven."

D-4117

**4. Forskrifter om lavere investeringsavgift på driftsmidler i industri og bergverk (nr. 76) § 5, første ledd nr. 1 a, jfr. § 2 (jfr. nå forskrift nr. 81). Fiskeoppdrett.**

Skattedirektoratet uttalte i brev av 4. mai 1979 til en fylkesskattesjef bl.a.:

"X A/S driver oppdrett av laks og regnbueørret som matfisk. Virksomheten har 4 heltidsansatte. Foring av fisken foregår mekanisk ved hjelp av gaffeltruck og fotocellestyrte foringsautomater. Avgiften beregnes etter det opplyste etter reglene for binæring til jordbruk.

Etter § 5, første ledd nr. 1 a i Finansdepartementets forskrifter av 20. desember 1977 om lavere investeringsavgift i industri og bergverk beregnes avgift etter den lavere avgiftssats av driftsmidler til eierens egen direkte bruk under fabrikkmessig produksjon av varer. Med "produksjon av varer" forstås i disse forskrifter fremstilling av varer fra råstoffer og/eller halvfabrikata, jfr. § 2.

Når det gjelder fiskeoppdrett, antar en at dette ikke kan anses som fabrikkmessig produksjon av varer i henhold til nevnte bestemmelser. Den lavere sats for beregning av investeringsavgift kommer således ikke til anvendelse."

Ho-719

**5. Forskrifter om fritak for investeringsavgift på miljøverninvesteringer (nr. 66) § 3 b. Pensjonats bygging av renseanlegg.**

Skattedirektoratet uttalte i brev av 22. august 1979 til et pensjonat bl.a.:

"X Pensjonat fikk i forbindelse med søknad om oppføring av bolighus, tillatelse fra fylkesmannen etter lov om vern mot vannforurensning § 10, til å slippe avløpsvann fra bolig og pensjonat ut i bekk, jfr. brev fra fylkesmannen av 8. juli 1975. I tillatelsen ble det satt som vilkår at det ble bygget renseanlegg dimensjonert for 40 p.e.

X Pensjonat søkte på bakgrunn av byggingen av dette renseanlegget, i brev av 19. februar 1979 til Statens forurensningstilsyn (SFT), om fritak for investeringsavgift på disse miljøverninvesteringer etter Finansdepartementets forskrifter av 17. desember 1975 om fritak for investeringsavgift på miljøverninvesteringer (nr. 66) § 3 b. Ifølge søknaden omfatter investeringene følgende tiltak:

- utskifting av eksisterende kloakkrør
- innkjøp av en 12 m<sup>2</sup> slamavskiller
- 2 stk. sementkummer
- 1 stk. inspeksjonskom.

Den totale kostnad for anlegget er ifølge sluttregnskap datert 3. august 1979 kr 59 391,- eksklusive merverdiavgift.

SFT uttaler i brev av 25. juni 1979 til Skattedirektoratet bl.a.:

"Fylkesmannens kontor har opplyst at pensjonatet er etablert før 1974."

Bedriften er derfor eldre virksomhet i henhold til § 2 pkt. a i ovennevnte forskrift nr. 66. SFT slutter seg for øvrig til fylkesmannens uttalelse i brev av 24. april 1979 til SFT. Av fylkesmannens uttalelse fremgår det at de gjennomførte investeringer er nødvendige for å oppfylle kravene i utslippstillatelsen og at de ikke har sammenheng med kapasitetsutvidelse. På bakgrunn av at 4 p.e. av den totale utslippsbegrensning på i alt 40 p.e. skyldes bolighus, anbefaler fylkesmannen at fritak gis etter følgende utregning:

$$\text{Relevant beløp} = \text{total investering} \times \sqrt{\frac{40-4}{40}}$$

Skattedirektoratet slutter seg til de avgitte uttalelser og fritar for investeringsavgift etter ovennevnte forskrift nr. 66 § 3 b, investeringer på i alt kr 56 421,-. En viser i denne forbindelse til at Finansdepartementet, med hjemmel i merverdiavgiftsloven § 70, har samtykket i at hoteller/pensjonater som fritas for å svare investeringsavgift etter forskrift nr. 66 § 3 b, gis adgang til å fradragføre inngående merverdiavgift som knytter seg til den påbudte miljøverninvestering, jfr. vedlagte tillegg nr. 2 av 22. april 1977 til rundskriv nr. 41/avd. III."

Opp-373

**6. Merverdiavgiftsloven § 24. Transport av fordringer vedrørende merverdiavgift.**

Skattedirektoratet uttalte i brev av 1. august 1979 til en fylkesskattesjef bl.a.:

"A har 4. desember 1978 transportert til B Sparebank sitt tilgodehavende i refundert mer-

verdiavgift i forbindelse med oppføring av driftsbygning, anslagsvis kr 50 – 60 000,—. Den 7. s.m. har C transportert til samme bank kr 75 000,— av den merverdiavgift han vil få til gode for regnskapsåret 1978. Banken har oversendt transporterklæringene til fylkesskattesjefen som har videresendt dem til skattefogden. Skattefogden viser imidlertid til et rundskriv av 3. januar 1956 fra Finansdepartementet til skattefogdene hvorav fremgår at det er anvisningsmyndigheten (fylkesskattesjefen) som er ansvarlig for anvisning til rette kreditor ifølge transporterklæring, og fylkesskattesjefen reiser nå spørsmålet om hvordan han skal forholde seg til omhandlede transporterklæringer.

Registreringspliktig næringsdrivende skal svare utgående merverdiavgift av omsetning og uttak som nevnt i merverdiavgiftsloven kapittel IV, jfr. loven § 10, første ledd. Han kan imidlertid trekke avgift på sine kjøp fra den utgående avgift, jfr. merverdiavgiftsloven § 21. Dette er dog bare av hensyn til gjennomføringen av selve merverdiavgiftssystemet, jfr. Refsland/Thesen "Merverdiavgiftsloven med kommentarer" del I, side 266. Den inngående avgift i en termin representerer således ikke noen fordring i vanlig forstand som den avgiftspliktige kan selge til andre, men gjelder bare beløp som han kan kreve avregnet med statens krav på utgående merverdiavgift (og investeringsavgift) i vedkommende periode (termin). Det er først ved utløpet av terminen det viser seg om den registreringspliktige næringsdrivende har et krav eller ikke på staten, jfr. merverdiavgiftsloven § 24, og et eventuelt slikt krav kan han da med vanlige rettsvirkninger for staten v/fylkesskattesjefen overdra til andre.

En antar etter dette at transporterklæringer av en art som ovennevnte erklæring fra A kan returneres banken uten ansvar for fylkesskattesjefen. Transporterklæringer av en art som ovennevnte erklæring fra C antas imidlertid å måtte arkiveres på den avgiftspliktige i påvente av hans omsetningsoppgave for vedkommende termin, og at fylkesskattesjefen anviser refusjonsbeløpet til utbetaling til banken."

Opp--361

**7. Merverdiavgiftsloven § 2, annet ledd nr. 4. Levering av vann til registrert næringsdrivende som driver virksomhet i leide lokaler.**

Skattedirektoratet uttalte i brev av 13. august 1979 til en fylkesskattesjef bl.a.:

"En viser til fylkesskattesjefens brev av 8. juni 1978 vedrørende søknad fra X A/S om fritak/tilbakebetaling av merverdiavgift. Søknaden ble avslått ved Skattedirektoratets brev av

7. juli 1978, og avslaget ble stadfestet av Finansdepartementet, jfr. Skattedirektoratets brev av 6. juli 1979.

Til orientering meddeles at Skattedirektoratet, i forbindelse med bedriftens klage over vedtaket av 7. juli 1978, overfor Finansdepartementet pekte på det spesielle forhold m.h.t. fradragsrett for inngående avgift på vann til bruk for registrerte næringsdrivende som driver virksomhet i leide lokaler. Dette fordi en del vannverk ikke inngår leveringsavtaler med andre enn huseiere. Partene kan således ikke, som i andre tilfelle i forbindelse med utleie av fast eiendom, velge at leietakeren selv anskaffer ytelsene og derigjennom oppnår fradragsrett på vanlig måte. Dette medfører en forskjellsbehandling m.h.t. vann- og også avløpsavgifter mellom de bedrifter som leier lokaler og de som selv eier lokalene. Avgiftene kan for de enkelte bedrifter utgjøre betydelige summer, og behovet for å kunne fradragføre merverdiavgiften er tilsvarende stort. For X A/S er det opplyst fra kommunen at vannavgiften for 1977 utgjorde kr 67 000,— eksklusive merverdiavgift.

På konferanse mellom Skattedirektoratet og kommunen, ble det opplyst at det ville være umulig å håndheve reglement og bestemmelser for vannforsyning om det ble åpnet en adgang for alle næringsdrivende i leide lokaler til å bli tilknyttet som abonnent på vann. Det ble opplyst at det hos samme gårdeier kunne være opptil 30 – 40 næringsdrivende som leietakere. En antar at behovet for dette heller ikke er til stede. Det vil kun være av betydning for storforbrukere av vann å få anledning til å fradragføre merverdiavgiften. Den nåværende ordning, er utfra likhetshensyn, uheldig overfor bedrifter som er leietakere, og bruker vann i produksjonen, f.eks. bryggerier.

Den nåværende ordning er at kommunen kun inngår abonnement på vann med eierne av eiendommene. Dette begrunnes først og fremst ut fra rasjonaliseringsmessige hensyn. Antallet abonnenter blir sterkt redusert. Alle kommunale avgifter, f.eks. renovasjons-, feie-, vann- og avløpsavgift blir samordnet av kemneren, og en samlet regning blir sendt huseieren. Videre har vannverket legalpant for sine ytelser i eiendommen. Ordningen er således rasjonell, og vannverket kunne ikke nå tenke seg å forlate dette prinsipp.

Når det gjelder storforbrukere av vann, ble det imidlertid antydnet at kommunen kunne tenke seg en ordning hvor disse fikk tilsendt faktura for vann- og avløpsavgift, og prinsipielt ble avkrevet vederlaget for ytelser uten at vannverket dermed oppga subsidiært krav på eieren. Disse vil da kunne fradragføre merverdiavgiften, og en vil kunne unngå den uheldige for-

skjellsbehandlingen mellom bedrifter som leier lokaler og de som selv eier lokalene. Det ble tatt som utgangspunkt at bedriftene selv bærer kostene for omlegging av vannledningsoppbygget og innstallering av egen vannmåler. Videre ble det antydning at vann- og avløpsavgiften, merverdiavgift inkludert, bør overstige kr 10 000,— pr. år. En vil på denne måten få skilt ut de bedrifter hvor det er av reell betydning å få adgang til å fradragføre merverdiavgiften.

Finansdepartementet har sendt X A/S kopi av Skattedirektoratets brev hvor ovennevnte er omtalt.”

Os—1365

**8. Merverdiavgiftsloven §§ 27 og 28, jfr. §§ 10 og 13, begges første ledd. Finansieringsselskapers omsetning av gjenstander tatt tilbake ved utleveringsforretning etter lov om kjøp på avbetaling.**

Skattedirektoratet uttalte i brev av 21. august 1979 til et forbund bl.a.:

”En vesentlig del av virksomheten til medlemmene av X A/L består i å diskontere avbetalingskontrakter inngått mellom detaljhandelen og forbrukerne. Ved kjøpers mislighold av kontraktsforutsetningene kan gjenstanden som det er blitt tatt eiendomsforhold i, tas tilbake etter lov om kjøp på avbetaling. Hvor vedkommende selgerfirma er konkurs eller av andre grunner har innstilt virksomheten må finansieringsselskapet for å få dekket sitt krav, selv foreta salg av den tilbakeleverte gjenstand. Varen tas tilbake av finansieringsselskapet til takst.

Det skal svares utgående merverdiavgift av enhver omsetning av varer, hvis salget skjer i registreringspliktig næringsvirksomhet, merverdiavgiftsloven § 13, første ledd, jfr. §§ 10, 27 og 28. For næringsdrivende som vanligvis ikke driver med registreringspliktig næringsvirksomhet, må spørsmålet om registrerings- og avgiftsplikt avgjøres konkret, idet omsetningen må være av en slik størrelse og regelmessighet at det kan sies å foreligge omsetningsvirksomhet. Spørsmål om registrering skal avgjøres av fylkesskattesjefen på det sted den næringsdrivende har sitt forretningssted.

Enkeltstående salg av tilbakeleverte gjenstander er antatt ikke å medføre registrerings- og avgiftsplikt, jfr. Skattedirektoratets meldinger nr. 27/1978 av 31. oktober 1978.”

Os—1571

**9. Merverdiavgiftsloven § 14, annet ledd nr. 4, jfr. § 22, første ledd nr. 3. Utdeling av gjenstander utenfor det ordinære vareutvalg ved kjøp av bestemte varekvanta.**

Skattedirektoratet uttalte i brev av 26. juni 1979 til en fylkesskattesjef:

”En avgiftspliktig driver med import og omsetning en gros av sjokolade, sukker og finere kolonialvarer. Som et salgsfremmende virkemiddel overfor detaljister tilbys som et alternativ til ordinære kvantumsrabatter en eller flere gjenstander utenfor det ordinære vareutvalg ved kjøp av bestemte kvanta ordinære varer. Dette kan dreie seg om dyner, forskjellige glass og krystallartikler osv. Tilbudene blir fremlagt skriftlig overfor kjøperfirmaene med bl.a. bilder av utdelingsartiklene, og dette blir presentert overfor kjøperfirmaenes ansatte. Gjenstandene er anskaffet utelukkende for utdeling som nevnt. Inngående avgift er ført til fradrag ved anskaffelsen. For øvrig er disse artiklene ikke registrert i regnskapet hverken som uttak eller salg, og de er heller ikke spesifisert på varefakturaene. Gjenstandene tilfaller såvidt en forstår innehaver og ansatte i detaljistfirmaene uten at dette blir registrert i detaljistens avgiftsregnskap som uttak eller salg. I forretninger som også har avdelinger for salg av slike varer har det imidlertid forekommet at gjenstandene er blitt lagt ut for salg.

Det er reist spørsmål om vareleverandørens fradragrett for inngående avgift vedrørende omhandlede utdelingsgjenstander.

En antar at omhandlede gjenstander ikke kan sies å være anskaffet som omsetningsvare, men utelukkende for utdeling som gave, jfr. merverdiavgiftsloven § 14, annet ledd nr. 4. Varene er anskaffet utelukkende for utdeling som nevnt, og fradragretten for inngående avgift er da avskåret etter § 22, første ledd nr. 3.”

Os—1526

**10. Merverdiavgiftsloven § 28. Forhåndsregistrering og tilbakegående avgiftsoppgjør.**

Skattedirektoratet uttalte i brev av 28. juni 1979 til en fylkesskattesjef bl.a.:

”Skattedirektoratet viser til flere oversendte kopier av vedtak om forhåndsregistrering kombinert med tilbakegående avgiftsoppgjør for et tidsrom før registreringen.

I vedtakene legges til grunn at når fylkesskattesjefen finner at vilkårene for forhåndsregistrering

ing av en næringsvirksomhet er til stede innenfor tidsrammen på to år, kan han samtidig med og i tillegg til vedtaket om forhåndsregistrering for inntil to år fatte vedtak om tilbakegående avgiftsoppgjør for inntil to år, jfr. rundskriv nr. 44/avd. III vedrørende merverdi-

avgift av 21. april 1977.

Skattedirektoratet finner intet å bemerke til denne praksis.”

M&R-414

**Thor Refsland**  
avdelingsdirektør

Fredrik Fari

---

**Stikkord:**

Finansieringsselskaper, salg av gjenstander tatt tilbake ved utleveringsforretning  
Forhåndsregistrering, tilbakegående avgiftsoppgjør ved  
Fradrag, utdeling av varer utenfor det ordinære vareutvalg  
vann til registrerte næringsdrivende i leide lokaler  
Frivillig registrert utleier av bygning/anlegg, bygg oppført før forskriftenes ikrafttreden  
Kjøretøyer, brukte, ombygging/påbygging av før salg  
Lavere sats investeringsavgift, fiskeoppdrett  
soppdyrking  
Miljøvernfratak, pensjonats renseanlegg  
Transport av fordringer vedrørende merverdiavgift